

ผลงานปั้นนับเลข

คำประพันธ์ : ผศ.ดร. สำลี ทองฮ่อ
ภาพประกอบ : อ.ศาสจิภา ชศวัฒน์
ที่ปรึกษา : ผศ. กิติยวดี บุญเชื้อ

วันหนึ่งฝนตกหนัก

ปิ่นหลาดนรึกอยู่เฉยๆ

แสนเศร้าแห่งมิวาย

ฟังเสียงผ่านสุดถนนทาน

ผึ้งตัว หนึ่ง บินมา

เกาะข้างฝาเป็นผื่นหวาน

๓๐๖ ช้างมัวแต่คตาน

ยิ่งช้ากว่า สาม แมวเซา

สี่ หมาเพ่าโทวกเพวก

ทอนนิเวกจริงหนอเจ้า

ห้า เปิดเตาะแตะเข้า

มาหาเป็นมันใจจริง

หก ม้าสีโหดแค้น

เช่นจอมแก่นพากันวิ่ง

เช็ด นกน้ำรักจริง

บินว่อนอยู่คู่หุ่นวาย

สีขาวทั้งแปดนั้น

นั่งตัวสั้นคือกระต่าย

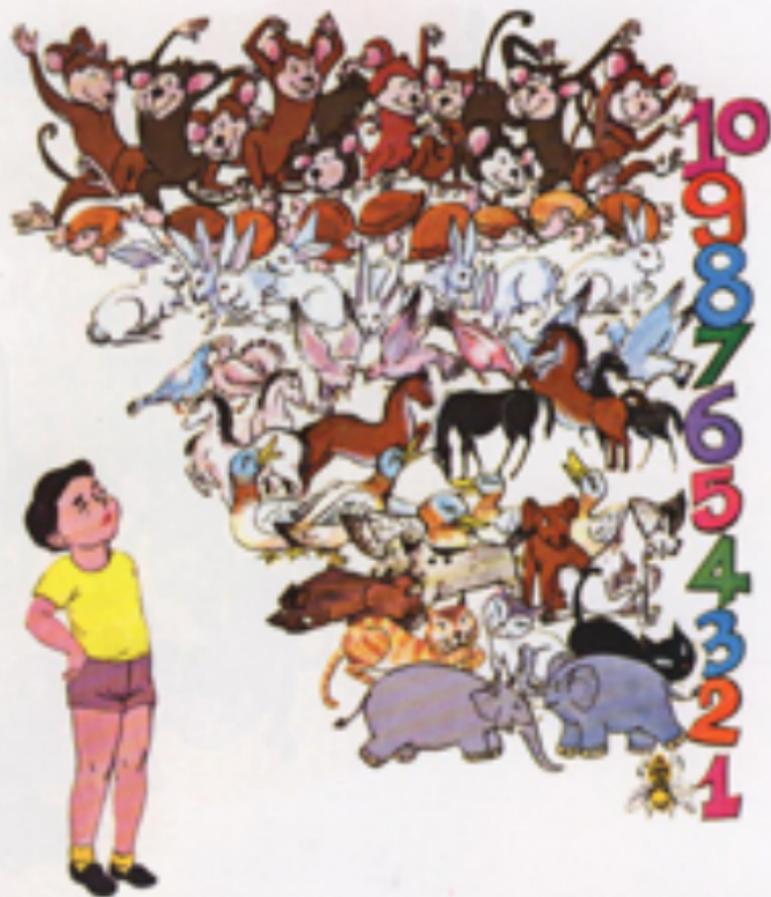
เก้า เก้าฉันจะตาย

มา มากมายสุดปัญญา

ตีบ ถึงแสนซุกซน

ช่างสับสนสุดทันทนา

ปีนนั่งทับไปมา

จาก คีบ พากลับเร็วไว

สิบ ถึงเร็วจริงเจ้า

นำ แก้ว เต่าหาข้าวไม่

อีก แปร อยู่เน้นใจ

กระจ่ายไทยสีขาวนวด

เจ็ด นกไม่ชักช้า

ชวน หก ม้าไม่หันพวน

ห้า เปิดไม่ติดรวม

ไปด้วยกันไม่ช้าที

สี่ หมาหลุดทอนเท้า

เดินเร็วเข้าขมขมิ

พา ตาม แมวเร็ว

ออกไปเล่นที่กลางสวน

สอง ช้างไม่เข้าที่

ค้อยจรลีออกจากบ้าน

ข้าวอยู่ไม่ทันกาล

หนึ่ง ผีงน้อยค่อยบินไป

บ้านเป็นต่อปลดไปวิ่ง
เพื่อน ๆ ลากลับไป

หายใจโล่งจิตสดใส
พบกันใหม่วันหน้าเออ